

Január - Jún 2026

Januar - Jun 2026.

Školský rok 2025/2026

Školska godina 2025/2026.

U novom broju:

**naša redakcija*

**reč urednika*

**školske vesti*

**literarni radovi*

**zanimljivosti*

**likovni radovi*

Nаша redakcija:

Reč urednika – Slovo redaktoea

Zdravo svima!

Ovde su sa članovi novinarske sekcije.

Pred vama je poslednje izdanje našeg školskog časopisa u školskoj 2025/2026. godini. Sa ponosom vam predstavljamo stranice ispunjene dečjim stvaralaštvom, radošću, maštom i trudom koji su naši učenici uložili da bi ovaj broj bio poseban.

U ovom časopisu predstavljamo najbolje učenike naše škole. Oni su predstavljali školu na republičkim takmičenjima.

Nadamo se da će vam se svideti! Učenici novinarske sekcije su jako naporno radili ... tako da se veselimo vašem provedu i kratkom putovanju sa nama, i da će te uživati koliko i nas dve u ovom divnom iskustvu i društvu!

Novinarska sekcija

Dan žena – Deň žien

Pri príležitosti 8. marca Dňa žien žiaci Základnej školy mladých pokolení pripravili krásny program plný radosti a talentu. Pre mnohých z nich to bolo vôbec prvé vystúpenie pred publikom, najmä pre našich prvákov, ktorí si zaslúžia veľký potlesk za svoju odvahu. V programe zazneli piesne, nechýbali veselé tance ani recitácie. Žiaci ukázali svoju šikovnosť, nadšenie a potešili všetkých prítomných. Ďakujeme všetkým žiakom aj učiteľom, ktorí sa podieľali na príprave tohto príjemného podujatia.

Povodom 8. marta, Dana žena, učenici Osnovne škole „Mlada pokolenja“ pripravili su lep program pun radosti. Za mnoge od njih, to je bio prvi nastup pred publikom, posebno za naše učenike prvog razreda, koji zaslužuju veliki aplauz za svoju hrabrost. Program je obuhvatio pesme, igre, recitacije. Učenici su pokazali svoju veštinu, entuzijazam i oduševili sve prisutne. Želimo da se zahvalimo svim učenicima i nastavnicima koji su učestvovali u pripremi ovog programa.

Uskršnji vašar – Veľkonočný jarmok

Veľkonočný jarmok v našej škole

V Základnej škole mladých pokolení sa 1.4.2026 konal krásny Veľkonočný jarmok, ktorý priniesol množstvo radosti, tvorivosti a príjemnej atmosféry.

Žiaci spolu so svojimi rodičmi a starými rodičmi pripravili nádherné ručné výrobky, ktoré potešili všetkých návštevníkov. Nechýbali ani chutné medovníky, domáce zákusky či voňavé pukance, ktoré si všetci s radosťou vychutnali.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa zapojili, podporili žiakov.

Tešíme sa na ďalšie podobné stretnutia!

Uskršnji vašar u našoj školi

Danas je u Osnovnoj školi „Mlada pokolenja“ održan Uskršnji vašar. Učenici su, zajedno sa roditeljima i bakama, pripremili prelepe ručno rađene ukrase koji su obradovali sve posetioce. Bilo je tu i ukusnih medenjaka, domaćih kolača i mirisnih kokica, u kojima su svi sa zadovoljstvom uživali.

Zahvaljujemo se svima koji su učestvovali i podržali učenike. Radujemo se sledećem susretu!

Nedelja sećanja i zajedništva

Týždeň spolupatričnosti a spomienky

Nedelju sećanja i zajedništva obeležavamo od 4. do 8.maja. Ova nedelja obuhvatiće niz školskih aktivnosti koje imaju za cilj odavanje poštovanja žrtvama u osnovnoj školi u Beogradu. Cilj je da pokažemo koliko su empatija, solidarnost i međusobno poštovanje važni, da se podsetimo da svako od nas ima odgovornost, da budemo pažljiviji jedni prema drugima, da slušamo, razumemo i reagujemo na vreme. U okviru obeležavanja, Učenički parlament je pripremio niz aktivnosti koje će doprineti negovanju humanosti, empatije, tolerancije i poštovanja.

V rámci Týždňa spolupatričnosti a spomienky sa naši štvrtáci zapojili do skrášľovania školského dvora a svojou usilovnou prácou prispeli k príjemnejšiemu a krajšiemu prostrediu našej školy. Spoločne sadili kvety, aby školský dvor rozkvitol pestrými farbami a bol pripravený na nastávajúci Deň školy. Touto aktivitou si žiaci nielen rozvíjajú vzťah k prírode a pracovné zvyky, ale zároveň ukazujú aj spolupatričnosť, zodpovednosť a ochotu urobiť niečo pekné pre školu. Svojím nadšením a usilovnosťou dokázali, že aj malými skutkami môžeme spoločne vytvárať krajšie a príjemnejšie prostredie pre všetkých.

Film Mihajlo Pupin

Učenici naše škole sa velikom radošću i posvećenošću snimali su film o životu i delu našeg velikog naučnika Mihajla Pupina Idvorskog. Kroz istraživanje, pisanje scenarija i snimanje pokazali su kreativnost, timski duh i ljubav prema znanju. Atmosfera tokom snimanja bila je ispunjena entuzijazmom, smehom i velikom željom da se na najbolji način prikaže bogato nasleđe Mihajla Pupina. Svaki kadar bio je rezultat zajedničkog rada, truda i međusobne podrške.

Sa ponosom objavljujemo da je njihov film osvojio prvo mesto na konkursu Mihajlo Pupin - naučnik, rodoljub i humanista. Veliki broj učenika i autora iz cele Srbije i inostranstva učestvovao je u likovnom, književnom, muzičkom i multimedijalnom stvaralaštvu. Ovaj uspeh je potvrda da se rad, znanje i kreativnost uvek isplate.

Muzej iluzija i Palata nauke

Beograd

Učenici Osnovne škole „Mlada pokolenja“, koji su za film osvojili prvu nagradu na konkursu „Mihajlo Pupin – naučnik, rodoljub, humanista“, imali su priliku da uživaju u posebnom izletu u Beogradu. Nakon uspeha sa filmom posvećenim velikom naučniku Mihajlu Pupinu, posetili su Muzej iluzija i Palatu nauke, gde su kroz interaktivne sadržaje nastavili da istražuju svet nauke na zanimljiv i kreativan način.

Literárne práce – Literárni radovi

Ked' som sa prebudila v krajine slovenskej gramatiky

Dnes, keď som sa prebudila, uvedomila som si, že sa nenachádzam v mojej izbe, ale v nejakej maličkšej, ale veľmi milej izbičke.

Vstala som z postele, poprechádzala som sa po izbičke a zistila, že steny boli akoby zo zeme, podlaha tiež. Na stene boli zakvačené dva obrazy. Na jednom bola mala myška s nádhernou ružovou mašľou na hlave a na druhom celá myšacia rodinka. Pozrela som cez okno... Videla som krásne mesto. Bolo také veľké, mala som pocit, že som malá, ako myška. No, nemýlila som sa. Keď som vyšla von, videla som, že tá izba je nič iné, iba myšia diera. Vtedy mi všetko malo zmysel. Preto steny boli zo zeme, preto tam boli tie obrazy, ale najdôležitejšie bolo to, že mesto bolo veľké, lebo ja som bola malá ako myš.

Rozhodla som sa, poprechádzať sa po meste. Prišla som na námestia, boli tam rôzne znaky, ktoré ukazovali smery. Začala som čítať odkazy a všetko sa stalo ešte zaujímavejším. Na nich bolo napísané: samohlásky-rovno, dvojhlásky-vľavo, spoluhlásky-vpravo. Vtedy som zistila, že je to mesto slovenskej gramatiky, aspoň som si tak myslela. Stretla som pani M. Pozdravili sme sa a rýchlo skamarátili, lebo bola veľmi priateľská a veselá. Zavolala ma na návštevu, zhodla som sa s jej návrhom. Cesta k nej bola dlhá, ale sme mali veľa času sa rozprávať. Vysvetlila mi, že toto mesto nie je mesto slovenskej gramatiky, ale mesto Hláskovo, v ktorom bývajú hlásky a má tri časti a tri námestia: samohlásky, spoluhlásky a dvojhlásky. Ona bývala v časti, kde boli spoluhlásky. Tá časť mesta sa delí na tvrdé, mäkké a obojaké. Keď sme tam prišli, videla som, že všetci žili v domčekoch, na ktorých boli písmená. Pani M žila v domčeku, na ktorom bolo písmeno M. V tej časti mesta bolo príjemne, celá časť mesta bola veselá, rozspievaná, plná kvetov a rastlín, ktoré rástli všade a tak ho ozdobovali. Mani M ma pohostila a dlho sme sa zhovárali a smiali, až pokým som sa nezobudila zo sna.

Tento sen mi spríjemnil deň. Celý deň so rozmýšľala o tomto neobyčajnom sne. Bolo by pekne, keby sme aspoň trochu pobudli v krásnej krajine slovenskej gramatiky a tam strávili krásne chvíle.

Olga Siantová 7-2

Deň, keď slová ožili

Ak si myslíte, že sú vaše diania a myšlienky v mozgu zvláštne, moje sú ešte zvláštnejšie. Ale, to nie sú ani myšlienky, ani dej, je to príbeh v sne. Taký sen sa asi nikomu nesníval.

Bola streda. Vrátil som sa domov zo školy unavený, hladný, chcelo sa mi spať. Ako som si líhal do postele, spomenul som si, že mám veľa domácich úloh. Vyskočil som z postele, sadol za pracovný stôl a začal písať domácu úlohu. Úlohy z matematiky boli ľahké, z fyziky a chémie tiež. Už som myslel, že všetko bude ľahké, ale videl som, že mám napísať aj slohovú prácu zo slovenčiny. Písal som hodinu, vygumoval, nedarilo sa mi. Ako som písal, zaspal som. Ceruzka bola v pravej ruke, gumička v ľavej a písanka pod hlavou. Prebudil som sa, ale v sne. Pozrel som okolo seba. Začal som písať. O chvíľu so sa začal triasť. Ako som sa otočil, videl som slová, ako skáču po stole. Slovo VEĽKÝ bolo také veľké a slovo MALÝ som takmer nevidel. Slovo RÝCHLY bežalo rýchlo a slovíčko POMALY sa takmer nepohlo v zošite. O chvíľu sa začali hádať o tom, ktoré je dôležitejšie. JA si myslelo, že je najdôležitejšie, kým MY si myslelo opačne. Povedal som im, že sú všetky dôležité a napokon sa uspokojili. Ale netrvalo to ani dve minúty. Začali sa tvoriť nezmyselné vety po izbe. Povedal som im, aby sa vrátili do zošita, lebo ma vyrušovali a nemohol som napísať slohovú prácu. Ospravedlnili sa a skočili naspäť do zošita. Práve vtedy som sa prebudil, spal som so sklonenou hlavou na stole, ceruza bola v pravej ruke a gumička v ľavej. Zbadal som, že som spal až dve hodiny. Bol to iba sen.

Bol by som šťastný, keby to nebol iba sen. Bolo by zaujímavo vidieť slová, ako sa pohybujú a sú ozajstne živé.

Karol Lukáč 7-2

Moji Slováci

Často rozmýšľam o tom, prečo sa moji predkovia presťahovali na Dolnú zem. Aby mali ľahší život? Aby mohli obrábať úrodné polia? Možno si mysleli, že im tu bude ľahšie...

Moja odpoveď je, že naši predkovia sa presťahovali sem, aby im život bol lepší. Teraz sme im vďační pre to.

Dávno, keď nad rovinou Dolnej zeme svitalo, v chalupách dolnozemských Slovákov sa ozýval ruch. Deň sa začínal skoro, ešte pred východom slnka. Život tu nebol ľahký, no ľudia ho prijímali s pokorou a vytrvalosťou. Polia boli zdrojom obživy. Muži pracovali na poliach, ženy sa starali o dom, deti a rodinu.

Naši predkovia nemali doktorov, ale zato mali svoje domáce lieky. Používali rôzne čaje, bylinky a maste na choroby. Harmanček, materinu dúšku, žihľavu, ľalviu poznal každý človek. Tie lieky sa aj u nás niekedy používajú. Naše staré mamy ich ešte poznajú.

Sme známi po tom, že naši predkovia maľovali. Mali radi umenie. V Kovačici bolo mnoho maliarov, ale aj oni tiež boli poľnohospodári. O tom svedčia ich obrazy. Boli aj dobrými remeselníkmi a Kovačica je perfektné miesto pre remeselníkov.

Ľudia mali maštale, chovali kravy, ovce, sliepky, králiky a iné domáce zvieratá. Usilovne pracovali na poliach, orali ručne pomocou pluhov a v tom im pomáhali kone alebo voly. Deti tiež pracovali. Počas poľných prác nešli do školy, ale pomáhali rodičom a starým rodičom. Rodina pre našich predkov bola veľmi dôležitá. Večer sa všetci stretli pri stole, kde sa delili o chlieb, ktorý si sami dopestovali.

Sviatky prinášali do života radosť. Oslavovali Vianoce, Veľkú noc... V tých chvíľach si spomenuli kto sú a odkiaľ pochádzajú. Pripomenuli im to aj krásne kroje vyšívané rukami žien, piesne, tance, pri ktorých sa zabúdalo na každodenný námaľavý život. Vtedy sa upevňovalo povedomie, že aj ďaleko od domova patria k sebe.

Taký bol život dolnozemských Slovákov v minulosti: jednoduchý, pracovitý a tichý. Bol naplnený prácou. V ich piesňach a modlitbách sa prejavovala láska k pôde, k rodine a k slovenským koreňom, ktoré pretrvali aj v cudzine, ďaleko od svojho pôvodného domova. Som rád, že patrík k nim. Som rád, že som Slovák a hrdo rozprávam po slovensky.

Andrej Čížik 5-1

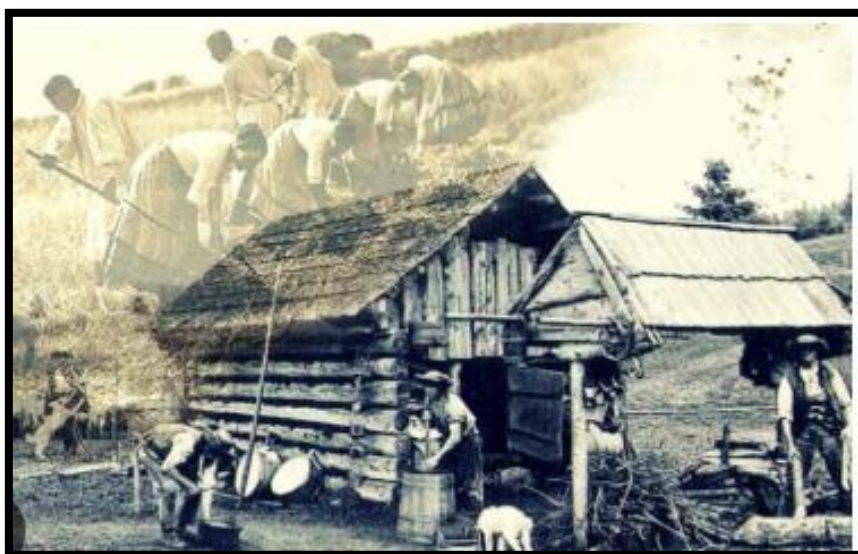
Moji predkovia

Kovačica a Kovačičania na tomto našom území žijú vyše 223 rokov. Od roku 1803, keď Slováci prišli sem, ich život a práca sa zapísala do mnohých kroník a aj do žiackych prác. O mojej rodine vám teraz porozprávam.

Moji predkovia vždy žili v Kovačici a v Padine. Bavili sa rôznymi prácami a mali zaujímavé zamestnania. Moji pradedko a prababka Milosrdnový mali sodáreň a pestovali priadku morušovú pre hodváby. Prababka vlakom a autobusom chodila do zahraničia, najviac do Maďarska, Rumunska a na Slovensko. Tam nosila naše výrobky (vegetu, žuvačky) a oiaľ kupovala to, čo sa u nás nedalo kúpiť. Pradedko a prababka Cickovci mali pálenicu. Zaoberali sa poľnohospodárstvom, ich dvor bol plný domácich zvierat. Králiky, sliepky, býky, kravy, kozy a kone. Prababka pracovala v obchode, v predajni na hlavnej ceste v Kovačici. Pradedko robil v podniku, v ktorom sa vyrábali drevené okná a parket. Neskôršie zistil, že by mohol sám vyrábať žalúzie na okná a tak založil vlasný podnik, ktorí i dnes my máme. Obaja sa dali do práce, cestovali po celom štáte, často i do zahraničia a hľadali materiál na výrobu žalúzií. Dbali o to, aby zákazníci boli spokojní. Vtedy nebol internet, autá boli zriedkavé a pomalé, málokedy leteli lietadlom. O ich vynikajúcich žalúziách hovorili spokojní zákazníci. To bola najlepšia reklama. Komunikácia bola ťažká. Keď odcestovali, pracovníci ich čakali a právy vedeli, iba keď sa vrátili. Ani nesnívali o mobiloch. Neskôršie sa všetko zmenilo. Vyrábali plastové okná, komunikácia je ľahšia a rýchlejšia, reklama účinnejšia.

Ale, pomaly sa vraciame do minulosti. Pestujeme domáce zeleniny a mäso. Je chutnejšie, zdravšie...Život v minulosti bol nádherný.

Mia Králiková 5-1

O čom rozprávajú staré fotografie

Staré fotografie sú ako malé okná do minulosti. Ukazujú nám rodinu, priateľov a dôležité chvíle, ktoré sa už nikdy nezopakujú. Čas prechádza, spomienky sa zmenia, ľudia odídu a spomienky zostanú na fotografiách ako svedectvo minulosti. Staré fotografie skrývajú spomienky našich predkov, ktorí dávno prišli zo Slovenska na Dolnú zem.

Rád sa so starou mamou rozprávam, ako to bolo, keď ona a môj starý otec boli v mojom veku.

A tak som sa jedného dňa hrabal v albumoch so starými fotografiami, ktorí sa nachádzal u starých rodičov v skrinke. Keď som ho otvoril, videl som obrázky ľudí, ktorých som nikdy nestretol. Sú tam moji prastarí rodičia a starí rodičia keď boli deti. A práve jedna s tých fotografií mi padla do očí. Bola to čierno-biela fotografia, na ktorej bolo veľa detí, ktoré boli trochu mladšie ako ja teraz, a mali iný odev ako my teraz. Dievčatá mali dlhé šaty a chlapci nosili košele a nohavice. A na tejto fotografii bol aj jeden Mikuláš. Vtedy môj starý otec bol druhák alebo možno aj tretiak. Na tej fotografii je môj starý otec so spolužiakmi. Bolo to v období počas Vianoc, lebo tam bol i Mikuláš, ktorý deťom doniesol do školy balíčky. Ako mi starý otec povedal, vtedy v balíčkoch sa nachádzali jabĺčka, oriešky a nie ako dnes, plná kapsa sladkostí. Deti boli šťastné a nasmiate, lebo vtedy pre nich také darčeky boli veľmi vzácne a tešili sa na každú maličkosť, ktorú im niekto daroval.

Sedím a pozerám sa na túto fotografiu a premýšľam, prečo som si vybral práve túto fotografiu? Je to fotografia plná detských úsmevov, plná je detí, ktoré sú šťastné a spokojné s tým, čo majú v tej chvíli.

Staré fotografie sú veľmi dôležité, lebo nám pomáhajú nezabudnúť na našu rodinu a jej príbehy. Preto si myslím, že staré fotografie sú veľmi vzácne a mali by sme si ich chrániť.

Sebastián Kizúr 5-2

Najuspešnji učenici

Najúspešnejší žiaci

2025/2026

Žiak generácie – Učenik generacije

Vasil Barca

**fyzika
matematika
programovanie
slovenský jazyk**

Mentori:

**Anna Srdíková, Aneta Šipická,
Borislav Žarkov, Zuzana Putnik**

Luka Petrov

fizika
matematika
informatika
šah

Mantori:

Nenad Grozdanić, Katarina Mikulić,
Vlado Šimek, Rastislav Ušiak

Sara Mlinárčeková

biológia,
slovenský jazyk,
srbský ako
nematerinský jazyk

Mentorky:

Evka Omastová, Zuzana Putnik,
Eva Poliaková Hrková

Olga Siantová

**informatika,
slovenský jazyk,
srbský ako nematerinský
jazyk**

Mentori:

Vlado Šimek, Anna

Hrková

Anna Valentová

Katarína Siromová

**biológia,
slovenský
jazyk**

Mentorky:

Evka Omastová, Zuzana Putnik

Iskra Hajková

**slovenský jazyk,
srbský ako nematerinský
jazyk**

**Mentorky:
Zuzana Putnik,
Eva Poliaková Hrková**

Matej Hudec

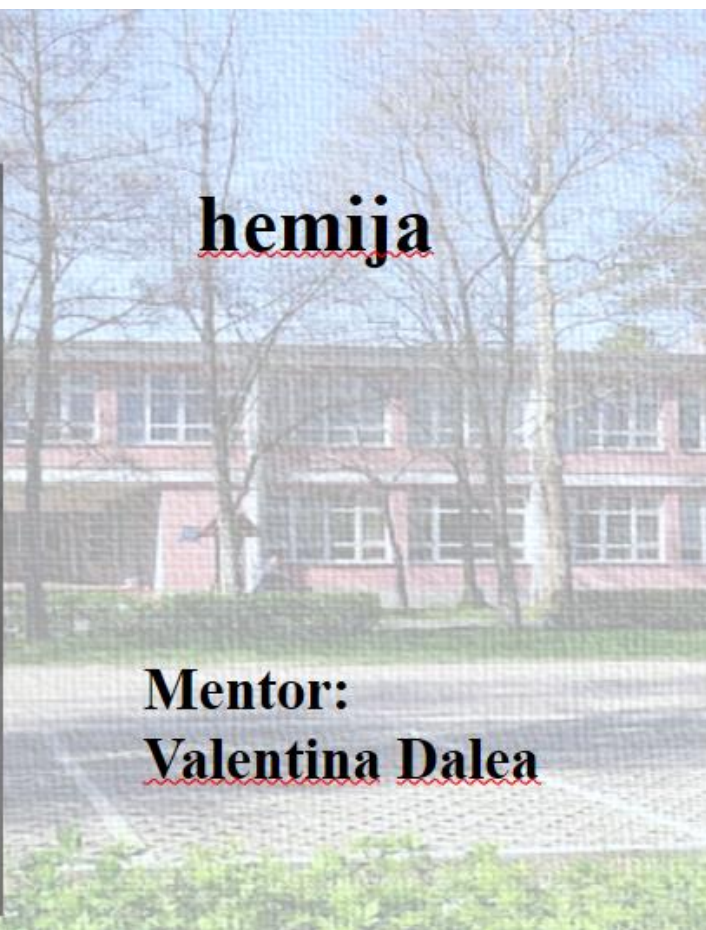
**slovenský jazyk,
srbský ako nematerinský
jazyk**

**Mentorky:
Anna Hrková, Anna Valentová**

Milica Petrov

hemija

Mentor:
Valentina Dalea

Karol Lukáč

slovenský jazyk

Mentorka:
Anna Hrková

Sara Bakošová

slovenský jazyk

Mentorka:
Zuzana Putnik

Kalina Babková

slovenský jazyk

Mentorka:
Anna Hrková

Iva Đuričková

**srbský
ako nematerinský
jazyk**

**Mentorka:
Eva Poliaková Hrková**

Lucia Válovcová

Výtvarná kultúra

**Mentorka:
Sanja Bojković**

Ivan Glózik

telesná výchova: džudo

Natan Reďaj

šah

**Mentor:
Rastislav Ušjak**

Andrej Čížik

šach

**Mentor:
Rastislav Ušiak**

Viktor Ušiak

šach

**Mentor:
Rastislav Ušiak**

Martina Čížiková

šach

Mentor:
Rastislav Ušiak

Martin Husárik

telesná výchova: plávanie

Maksimilián Husárik

telesná výchova: plávanie

Dovidenia v školskom 2026/2027 roku

Ruben Sokol 6-1